

РЕШЕНИЕ

№ 40671

гр. София, 04.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
публично заседание на 27.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **10296** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 64, ал. 7 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Образувано е по жалба на Р. Г. Н. от [населено място], [улица] срещу Разпореждане от 05.09.2025 г., издадено от С. Н. С. на длъжност Полицейски инспектор при 08 Районно управление – Столична дирекция на вътрешните работи (РУ-СДВР), издадено на основание чл. 64 от ЗМВР.

С жалбата се иска отмяна на оспореното разпореждане, като неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и на императивните разпоредби на АПК. Наведени са твърдения, за незаконосъобразност на издаденото разпореждане с изложени подробни съображения за това.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен, се явява лично, представлява се от адвокат К. Д., който моли съда да уважи депозираната жалба, като отмени атакуваното разпореждане. Твърди, че с така постановеното разпореждане се ограничава правото му на собственик на имота. Видно от представени съдебни решения счита, че държавата не е собственик и действията ѝ са в противоречие със закона. Представя Заповед № РД57-209/06.08.1999г. на Областния Управител за отписване на имота от актовете книги за държавна собственост, с която се нарежда владението на имота да се предаде на наследниците на Р. Г. В.. Жалбоподателя претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък в размер на 610.00 лв. – 10лв. държавна такса и 600,00лв. адвокатско възнаграждение. В писмени бележки от 27.11.2025г., представени след проведеното съдебно заседание отново заявява, че държавата няма касателство по отношение на собствеността на имота, от който жалбоподателят е отстранен,

тъй като на три съдебни инстанции държавата не е доказала правото си на собственост върху него. Така издаденият акт счита, че противоречи на Закона за собствеността и ограничава правото на жалбоподателя на ползване на същия имот. Представя с писмените бележки Договор за правна помощ и защита № 871757 между жалбоподателят и адв. Д..

Ответникът – Полицейски инспектор при 08 РУ-СДВР, редовно уведомен не се явява и не изпраща представител, не изразява становище.

Административен съд София – град (АССГ), след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Разпореждане на полицейски орган - Полицейски инспектор при 08 РУ-СДВР, издадено на 05.09.2025г., с което на основание чл. 64 от ЗМВР, на оспорвания е разпоредено: „Да не извършва самоуправни действия на територията на ремонта, находящ се в [населено място] на [улица]. Да не пречи с поведението си на полицейски орган да изпълни задълженията си по служба“.

Разпореждането е връчено на жалбоподателя в деня на издаването му на 05.09.2024г. видно от попълнената Разписка към разпореждането срещу подпис на адресата.

Изготвен е Протокол за доброволно предаване от 05.09.2025г., с който е документирано, че Р. Г. Н. е предал доброволно следните книжа: Съдебно Решение на СГС, I състав от 25.01.2019г. по гр.д. № 13134/2014г.; Решение № 10572/21.12.2021г. на САС, гражданска колегия, 2 състав по гр.д. № 2224/2019г. и Определение № 50200/29.06.2023г. на ВКС, Второ гражданско отделение по гр.д. № 3174/2022г. по описа на ВКС, описани като влезли в сила съдебни книжа за имота на [улица] ([улица]).

Изготвена е Докладна записка по преписка с рег. № УРИ 3383р-27554/05.09.2025 г.(л.64) от полицейски инспектор Б. Б. до Началник на 08 РУ -СДВР. В нея е обобщена фактическата обстановка по случая както следва: упоменато е, че преписката под горния номер е образувано по повод докладна записка от ППГ 856 в състав КО К.Л. и ст. пол. Б.Колибарски, които при изпълняването на служебните си задължения на 04.09.2025 г. около 20,45 часа получили сигнал за задействана алармена система на СОТ на адрес: [населено място], [населено място], [улица]. Обекта бил под охрана на МВР. След като пристигнали на място установили открехната външна врата на обекта и паркиран товарен автомобил марка „О.“ с ДК [рег.номер на МПС]. В обекта установили лицата Р. Н. с ЕГН [ЕГН] и М. Н. с ЕГН [ЕГН]. Същите се представили за собственици на имота и заявили, че били демонтирали алармената система и че отиват да я върнат в СДВР като потеглили с автомобил марка „Кия“ с ДК [рег.номер на МПС]. За случай било докладвано на ОДЧ-80. В 21,22 часа получили втори сигнал за задействане на алармата на същия адрес. На място установили Ц. Т. Г. с ЕГН [ЕГН], който съобщил, че е нает от Н. за извършване на ремонтни дейности в имота. При проверката установили, че няма нарушения по целостта на сградата и входната врата на сградата, езика на бравата се намирал в заключено положение, без ключ в патронника, като „видимо в областта на касата на вратата, в областта на бравата, имало следи от натиск с твърд предмет“. За случая докладвали на ОДЧ-80 и по негово разпореждане било снето писмено сведение от Г.. Проверяващите останали до пристигането на група за извършване на оглед от 08 РУ-на СДВР. На място бил съставен констативен протокол от РП при 08 РУ на СДВР, като било предоставено копие на К. А. В. с ЕГН [ЕГН] от УССД., отговарящи към онзи момент за обекта. По разпореждане на ОДЧ-80, Г. бил изведен от обекта и В. заключила входната врата а ППГ 856 останали до идването на Н.. Около 00,30ч. Н. пристигнал в обекта на място и заявил, че иска да си влезне обратно в имота. На Н. по разпореждане на ОДЧ-80 било съставено оспорваното разпореждане по чл.64 от ЗМВР. Проверката била заснета с ППК и ВПК с номера 01 и 06 и по разпореждане на ДЧ останали до смяна на място. В хода на

проверката се установило, че на 04.09.2025г. около 17,55 часа имало отново задействане на СОТ от горепосоченият адрес. На място били изпратени АП-230и и на адреса бил установен Р. Н., който заявил, че е собственик на имота, като показал Решения на съда. В изготвена докладна записка - УРИ 3383р-27560/25г. по описа на 08 РУ-СДВР случаят бил описан подробно. Към преписката е прикрепена и Докладна записка УРИ 3383р-27559/25г. по описа на 08 РУ-СДВР от инсп. Г. С., посетил адреса към 22,30часа. С протокол за доброволно предаване Н. е предал Решения на Софийски градски съд, Софийски Апелативен съд и Върховен касационен съд. С писмо с УРИ 3383р-27581/25г. е изискано заверено копие от наличната документация за имота на въпросния адрес, като от ДУССД при МВР е предоставен АКТ № 470-МВР за държавна собственост. Преписката с УРИ 3383р-27554/25г. по описа на 08 РУ-СДВР е предложено да бъде изпратена на СРП с мнение за произнасяне по компетентност.

С преписката по делото е представена и Докладна записка УРИ 3383р-27554/25г. по описа на 08 РУ-СДВР(л.66), която възпроизвежда същата фактическа обстановка; докладна записка с рег. № УРИ 3383р-27557/05.09.2025 г. от полицейски инспектор С. С. и С. Г. до Началник на 08 РУ – СДВР съставена на 04.09.2025г.; докладна записка - УРИ 3383р-27560/25г. по описа на 08 РУ-СДВР от получен диспечер СДВР за задействане на СОТ сигнал в къща стопанисвана от МВР на адрес: [населено място], [улица]; Докладна записка УРИ 3383р-27559/25г. по описа на 08 РУ-СДВР от инсп. Г. С.; Сведение от Ц. Г. от дата 04.09.2025г.; констативен протокол от 04.09.2025г., с който е констатирано от инсп. Г. С., старши полицай Б. Колибарски и гл. експерт К. В., че „металния катинар на входната порта е отрязан“, „дървената врата е пробита в областта на ключалката и липсва клавиатурата за СОТ а „системата СОТ е демонтирана“. Представен е и Протокол за предупреждение от 04.09.2025г. подписан от С. С., с който на Р. Н. е предупреден за следното: „да спазва законите на МВР“ и „да не нарушава или уврежда имущество на МВР“, „при неспазване носи отговорност“ по НК, изготвен в присъствието на свидетел С. Г.. Представено е и Сведение от К. В. от 04.09.2025г.; Протокол за доброволно предаване от 05.09.2025г., с което е документирано, че Р. Г. Н. е предал доброволно следните документи: Решение на СГС, I състав от 25.11.2019г. по гр.д. №13134/2024г.; Решение № 10572/21.12.2021г. на САС, ГК, 2 състав по г р.д. № 2224/2019г. и Определение № 50200/29.06.2023г. на ВКС, Второ гражданско отделение по гр.д. №3174/2022г. по описа на ВКС.

По делото с преписката е представен и АКТ № 470-МВР за държавна собственост на недвижим имот в кв. П., [улица]от 31.03.1998г.

По делото са представени с преписката и с жалбата и Решение № 584/25.01.2019г. по гр. дело № 13134 по описа за 2014г. на Софийски градски съд, с което е отхвърлен като неоснователен иск с правно основание чл.124, ал.1 от ГПК предявен от Държавата представлявана от Министъра на регионалното развитие, чрез Областния управител на област С., против Р. Н., М. Н. и Н. К., за приемане за установено по отношение на ищеца, че ответниците не са собственици на следния недвижим имот, а именно: 83,20% ид. части от дворно място с идентификатор 55419.6706.839, съгласно КKKP, одобрени с Заповед № РД-18-24 от 02.03.2012г. на Изпълнителния директор на АГКК, както и застроените в същия сгради, описан по скица, изграден в район „П.“ с № 2434 от 18.06.1998г., като УПИ I – за специални нужди в кв. 35, местност П., с площ от 2885кв.м. обект на АДС/публична/ № 470 от 31.03.1998г. на Министъра на вътрешните работи и АДС № 4586 от 05.04.1950г. Представено е и Решение № 10572/21.12.2021г. на Софийски апелативен съд, ГК, 2 състав по [населено място] № 2224 по описа за 2019г., с което е потвърдено Решение № 584/25.01.2019г. по гр. дело № 13134 по описа за 2014г. на Софийски градски съд и Определение № 50200/29.06.2023г. на ВКС на Република България по гр.д. № 3174/2022г. по описа на ВКС, II г.о., с което не е допуснато касационно обжалване на Решение № 10572/21.12.2021г. на Софийски

апелативен съд, ГК, 2 състав по въззивно гр. дело № 2224 по описа за 2019г..

От СДВР с едно от писмата, с което преписката е изпратено по делото а именно от 03.11.2025г. , писмо с рег. № 3383р-00-10433/28.10.2025г. освен горепосочените документи е представен и Нотариален Акт № 120А, том 1, рег. № 8280 по дело № 719 от 1999г. на нотариус Р. Р. от дата 23.11.1999г. с който на основание чл. 483, ал.1 от ГПК и чл.2, ал.2 от Закона за възстановяване на собствеността върху одържавени недвижими имоти и Заповед № РД -57-209/06.08.1999г. на Областния управител на Област С., Н. Р. К. и Е. Р. Н. са признати за собственици на 83,20% ид. части от недвижим имот находящ се в [населено място], [улица] , а именно масивна двуетажна къща, застроена на 180кв.м. заедно с дворно място с площ от 2880кв.м. Съгласно приобщено Удостоверение за наследници № 000358/12.03.2012г., наследници на Е. Р. Н.- починала на 19.01.2004г., са дъщеря й М. Г. Н. и синът й Р. Г. Н..

В съдебно заседание от жалбоподателя са представени документите, относно правото му на собственост: копие от Заповед № РД -57-209/06.08.1999г. на Областния управител на Област С., с която е наредено да се отпише от актовете книги за държавна собственост на Район П. АДС № 4586/05.04.1950г. в частта му обхващаща 83,20% от ид. части от следния недвижим имот, находящ се в [населено място], [улица] – масивна двуетажна къща – 180кв.м. ведно с дворно място от 2880кв.м. съставляващо парцел I-176 от кв. 35, м. Бахчата по плана [населено място].

Преписката изпратена до Софийска районна прокуратура след което видно, от Постановление от 11.09.2025г. на Прокурор от СРП е установено, че след като се е запознал с преписката, прокурорът е счел, че е налице законен повод по чл. 208 ал.1 от НПК, но липсват достатъчно данни по смисъла на чл.211, ал.1 от НПК за образуване на наказателно производство и не се налага извършването на неотложни процесуално следствени действия по преписката, а следва да се извърши проверка на основание чл. 145, ал.1, т.3 от ЗСВ, като е указано в какво да се състои проверката и относно лицата от които следва да се изиска информация и писмени обяснения, които са конкретно посочени.

От значение за предмета на настоящото производство е и следва да се отбележи, че всички представени доказателства за това, че жалбоподателят е собственика на имота а именно: описаният по-горе Нотариален акт, Актовете за държавна собственост на имота, Заповедта за отписване на имота от държавна собственост от Областния управител и всички други приобщени поделото са били обект на преценка в съдебното производство по гр. дело № 13134 по описа за 2014г. на Софийски градски съд, потвърдено от горните инстанции произнесли се с Решения, последното от които е Определение № 50200 на ВКС на Република България по гр.д. № 3174/2022г. от 29.06.2023г. Тези факти обосновано навеждат на извода, че към момента на издаване на оспорването разпореждане – близо две години след това, жалбоподателят и неговата сестра на основание притежаваните от тях съдебни решения се считат за несъмнени собственици на имота.

При така установената фактическа обстановка от правна страна Съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 от АПК и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на обжалване.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

В настоящето производство и съгласно разпоредбите на чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, Съдът извършва проверка по законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен административен орган, при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по неговото издаване и съобразен ли е с целта на закона.

Полицейското разпореждане, неговото съдържание, ред и условия за издаването му са регламентирани в чл. 64, ал. 1- ал. 7 от ЗМВР.

В чл. 64, ал. 1 от ЗМВР е предвидено, че полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено. Разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение, или застрашават живота или здравето му - чл. 64, ал. 4 ЗМВР.

Съгласно чл. 64, ал. 5 от ЗМВР, разпореждането, издадено в писмена форма, съдържа следните реквизити:

Разпореждането, издадено в писмена форма, съдържа следните реквизити:

1. наименование на органа, който го издава;
2. адресат на разпореждането;
3. фактически и правни основания за издаване;
4. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението;
5. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва;
6. дата на издаване и подпис на лицето, издало разпореждането, с означаване на длъжността му.

Разпорежданията, издадени в писмена форма, се връчват срещу подпис на лицето, което им е адресат, и подлежат на обжалване по реда на АПК - чл. 64, ал. 6 и, ал. 7 от ЗМВР.

Прегледът на нормативната уредба, сочи, че разпорежданията по чл. 64, ал. 1 от ЗМВР се издават от полицейските органи в изпълнение на общо възложените им функции и задачи по чл. 6, ал. 1 от ЗМВР, в т. ч. и тези по чл. 61 от ЗМВР. Техни адресати могат да бъдат държавни органи, организации, юридически лица и граждани. Разпореждането е необходимо да съдържа фактическите обстоятелства, които изискват издаването му и правните разпоредби, на които се основава. По своето правно естество разпореждането има властнически характер - с разпоредителната част на полицейското разпореждане се създават правата или задълженията на адресатите и се определят начинът и срокът за изпълнението му, съгласно чл. 64, ал. 5 ЗМВР. Неизпълнението на разпореждането е скрепено със санкция по чл. 257, ал. 1 и, ал. 2 от ЗМВР. Мотивите са елемент от определеното задължително съдържание на разпореждането по чл. 64, ал. 1 от ЗМВР.

Оспореното разпореждане е издадено от компетентен административен орган – полицейски инспектор С. Н. С. в 08 РУ – СДВР. Тази длъжност го определя като полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, който осъществява дейност, съгласно чл. 6, ал. 1, от ЗМВР – дейност по охрана на обекти държавна собственост.

Съдът намира, че в настоящия случай липсва посочване на конкретни фактически основания за издаване на акта по чл. 64 от ЗМВР. Липсата на фактически основания пречатства проверката от страна на съда дали с разпореждането се упражнява възложена функция по ЗМВР.

Въведените с разпоредбата на чл. 64 от ЗМВР изисквания към съдържанието на издадено в писмена форма разпореждане на полицейския орган, не са произволно установени, като целта на закона е те, изпълнени в своята съвкупност, да гарантират законосъобразността на административния акт, включително да не бъде нарушавано правото на защита на неговия адресат. Неизпълнението на изискването за мотивиране на акта определя формалната незаконосъобразност на полицейското разпореждане, която съгласно чл. 146, т. 2 от АПК е основание за неговата отмяна. Действително, мотивите за издаване на административния акт може да се съдържат в преписката по издаването му /ТР № 16/1975г. на ОСГК/, но в случая липсва препращане към преписка или други документи.

Видно е, че във връзка със случая са изготвени докладни записки от 04.09.2025г. (л.66-67) и докладна записка от 05.09.2025г. (л-68). В същия ден 05.09.2025г. е образувана преписка по повод докладните записки. В тях са описани в детайли извършените от органите действия и констатираните факти, но няма как същите да изпълнят функциите на мотиви за издаването на процесното полицейско разпореждане. В документите към тях е видно наличие на непротиворечиви данни потвърждаващи правото на собственост на жалбоподателя върху процесния имот, но липсват данни за каквато и да било иницирана проверка или извършена такава от полицейските служители за достоверността на тези данни и това да е сторено преди издаване на процесното разпореждане. Отделно от това, в оспорения акт не е направено позоваване на докладни записки, на конкретна преписка или други документи, нито пък адресатът на обжалваното разпореждане е бил запознат с тяхното съдържание. Макар от част от приетите по делото писмени доказателства, в т.ч. и посочените приобщени докладни записки, да могат да се извлекат откъслечни данни относно фактическата обстановка по случая, съдът намира, че те не могат да компенсират изначалната липса на мотиви, тъй като административният орган не се е позовал на същите при издаване на разпореждането. Едва с Прокурорското постановление от 11.09.2025г. е указано извършването на проверка по случая.

В противоречие с чл. 35 от АПК, административният орган, преди да издаде разпореждането си, не е изяснил всички обстоятелства по случая.

Допуснатото нарушение на административно-производствените правила, свързано с издаването на оспорения акт, при неизясняване на всички, релевантни за него обстоятелства, безспорно е съществено, тъй като, ако не бе допуснато, несъмнено би могло да доведе и до друго разрешение на поставения пред органа въпрос.

Освен това, неясна е и разпоредителната част на разпореждането: „Да не извършва самоуправни действия на територията на ремонта, находящ се в [населено място] на [улица]. Да не пречи с поведението си на полицейски орган да изпълни задълженията си по служба“. Не е визиран нито начинът, нито срокът на изпълнението на дадените с него указания, доколкото същото е задължително, съгласно нормата на чл. 64, ал. 5, т. 4 от ЗМВР. Предвид вида на обжалвания административен акт, необходимо е дадените разпореждания да са точни и конкретни, по начин да е ясно на лицето, към което са отправени, какви действия следва да предприеме или да се въздържа, да е посочен начина на изпълнението им и/или срока за това. Това е така поради факта, че неизпълнението на същите влече след себе си ангажирането на административно-наказателна отговорност на нарушителя ги лице по реда на чл. 257 от ЗМВР.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореният акт е незаконосъобразен и като такъв следва да се отмени.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски.

Жалбоподателя претендира разноски в размер на 600,00лв. адвокатско възнаграждение и 10,00лв. държавна такса, заплатена по делото. По направеното искане за адвокатско възнаграждение, доказателства в тази насока са представени едва с писмените бележки от жалбоподателя – Договор за правна помощ и съдействие № 871757. Според чл. 80 ГПК жалбоподателят, е представил на съда списък в срока до приключване на последното заседание по делото. Съдът намира обаче, че посоченото доказателство за плащането за несвоевременно представено. Същото е сторено след приключване на устните състезания и обявяване на делото за решаване, поради което доказването му е преклудирано и същото е останало не доказано като платено. Следователно, претенцията на жалбоподателя е доказана единствено за заплатената държавна такса в размер на 10 лв. С оглед изложеното съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва се присъдят разноски само в размер на 10. 00 лв. представляващи заплатената държавна такса.

Така мотивиран от изложеното и на основание чл. 172 и следващите от АПК, Административен съд София – град, I-во отделение, 87-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Г. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица], Разпореждане от 05.09.2025 г. на Полицейски инспектор при 08 Районно управление – Столична дирекция на вътрешните работи, издадено на основание чл. 64 от ЗМВР.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Р. Г. Н. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], ул. С. шосе“ № 135, сумата от 10,00лв. (десет лева) разноски по делото представляващи заплатена държавна такса.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването на страните за постановяването му.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: